

אנשים

מה אני צריך, שמאה ואחד אנשים ישמחו על כך?
קצין-אספקה-ראשי לי-צה"ל, תת-אלוף פינחס ("פינ") ייח"ל, הוזמן לסעודה בה הוגשו לו כמנה עיקרית צל-ענת עגל ברוטב פיטריות, ול-

למית אלוני בכנסת, ג'ני רנר, חזר מחו"ל, והחליט למ-צוא חן בעיני ידידיו החדשים בכנסת, עוזרי-שרים ומזכירי-סיעות אחרים. הוא הביא להם במתנה בקבוקי וויסקי מסוג ג'וני המהלך ("ג'וני ווקר"). כי

מאנשי המרכז החופשי אינם במליאה. הוא ביקש מיוזר הי-ישיבה, ישראל ישיעיהו לי-המתין עד שיקראו להם, אולם ישיעיהו סירב. אז עלה בגין על הדוכן והודיע כי הוא דו"ר, רש"מ 20 חברי-כנסת מהד-ליכוד, הצבעה שמית. לבית כולו היה ברור כי בגין רוצה שיירשם בפרוטוקול כי חברי המרכז החופשי, ובראשם ח"כ שמואל תמיר, לא היו נור-כחים בעת ההצבעה הזו, כדי שאפשר יהיה לנגח אותם בענ"יין זה ביום מן הימים. אולם תמיר וחבריו הוועקו במהרה על-ידי חברם, ח"כ אהוד אולמרט, והגיעו עוד קודם שהחלה ההצבעה השמית. ח"כ יצחק נבון קרא אז לעבר בגין: "תמיר הגיע, אתה יכול לוותר על ההצבעה השמית." בגין חייד וענה לו: "לא חשוב, שיהיה בכל זאת שמי".

באותה הצבעה, הופתעו חברי-הכנסת, לאחר שסיימו את הצבעתם ועברו למיון, למצוא את ח"כ פינחס ספיר, אשר לא הופיע להצבעה, כשר הוא יושב במיון הח"כים. ספיר מיהר להסביר כי היה עליו להיות בחו"ל, ולכן ערך הסכם עם ח"כ הליכוד יוסף ("יוס") קרמרמן, ששיניה לא יחזרו לארץ וכך ישמרו על איוון הכוחות. ספיר הגיע בי-כליאת לארץ, אולם החליט להיות נאמן להבטחתו ולא להשתתף בהצבעה.

צמד אחר של חברי-כנסת, שהגיעו לאותו הסדר, אולם לא האמינו זה לזה, היו מועמד מפ"ם לתפקיד שרי-האר-צו, ח"כ אריעזר רונן, וח"כ הליכוד גרעון פת. השניים, ששהו בווינגטון ימים מיספר לפני ההצבעה, החליטו ביניהם ששיניה לא יחזרו לארץ, ועל-ידי כך יישמר האיוון גם כאן. אולם בימים שלפני ההצבעה טרח כל אחד מהם לטלפן למי-לוננו של רעהו, מיספר פעמים ביום, כדי לוודא אם לא ברח פתאום לארץ, להצביע.

מסתבר כי ככל שהי-תפקידים רבים יותר, כך יש יותר פנאי לעסוק בשטויות. הח"כ החיפאי משה ורטמן, מזכיר מילגת-העבודה בחיפה, מסרב להתפטר ממישרה זו, למרות שקיבל את תפקיד יו"ר סיעת המערך הקואליציה בי-כנסת. אולם נראה כי תפקידים אלה אינם מספיקים לוורטמן, והוא משמש גם כסדרן הראשי של הכנסת. ורטמן איגש אל כל פקידה הפוסעת אפילו מטר אחד מכיוון תא-היועצים, שי-בשולי אולם המליאה, לעבר ספסלי חברי-הכנסת, ודואג לי-כך שהיא תוצא החוצה.

המילהמות הפנימיות בי-באשרוד הגיעו למנכ"ל משרד-התינוך-והתרבות, אלון (מיל). אלדד פלד, מזכיר מועצת פועלי אשדוד רפי כהן, שלח אליו מיכתב, בו ביקש מהמנכ"ל לפטור את בנו מהחובה ללמוד בבית-הספר העממי גאולים שי-בעיר. הנמיק של כהן היה, שבנו נדבק בבית-הספר בכי-נים. מיספר ימים לאחר-מכן נכה כהן במסיבה בעיר, בה השתתף אף סגן-ראש-העיר והי-ממונה על מחלקת-התברואה יעקב ("יוז") אביטן. אביי טו הוזר את הנוכחים שלא להתקרב אל כהן, כדי שלא להידבק בכינים אשר ודאי קי-בל כהן מבנו.

מזכיר סיעתה של שו-

ידע כיצד לפנות אליה והחל מגמגם: "השרה, גבירתי השי-רה, שרה, השרה..." חילץ אור-חו ממבוכתו שרה-מישפטים והדתות חיים צדוק בקריאת-ביניים בצרפתית: "קה סרה, סרה" (מה שיהיה, יהיה), וכל הכנסת פרצה בצחוק.

בהצבעת אי-האמון שי-הגישו סיעות הליכוד והמפד"ל לכנסת בשבוע שעבר, גויסו כל חברי המערך שנמצאו באותה עת בארץ, הופיעו אפילו אבא אבן ומשה דיין. דיין הת-יישב באופן הפגנתי באחת הי-שורות האחוריות, בצד, על מקומו של ח"כ מורדכי כו-פורת, ליד הח"כ הבידואי מחמו אבירביע, ופתח עם אבירביע בשיחה ארוכה. אל דיין ניגשו חברי-כנסת רבים, אשר ביקשו ממנו לתפוס את אחד המקומות המכובדים בי-שורה הראשונה, אולם דיין סילק אותם בחיך מעל פניו, ונישאר במקומו לשוחח עם הי-בדואי. אפילו בעל המושב, בן-פורת, נאלץ לאסוף את ניירותיו ולעבור למקום אחר, לאחר שדיין סירב לפנות את המקום.

מייד לאחר ההצבעה קם דיין ממקומו ורצה לעבור למיון הח"כים, אולם המצלפי של סיעת המערך, ח"כ ערי יפה, זינק לעברו וביקש ממנו להמשיך לשבת. כיוון שהמערך חשש כי הליכוד ידרוש הצבעה חוזרת, דיין קיבל את הדין, ורק לאחר שיפה הורה לו בסיי-מן אצבע כי הוא יכול ללכת, עבר למיון, שם התקבצו סבי-בו בהפגנות רבה כל אנשי רפ"י, ביניהם שרי-התברואה גר יעקובי, ח"כ מטייידה גז ואחרים.

כאשר עמדו לערוך אור-תה ההצבעה, הבחין ראש האור-פוזיציה מנחם בגין כי כמה

לפחות בדבר אחד הו-לך סגן-ראש-הממשלה ושרי-החוץ יגאל אלון, בעיקבות דויד בן-גוריון. כדי לשמור על כושרו הגופני צועד אלון מדי יום ביומו ארבעה קילומט-רים ברגל. אולם בעוד שמלווי בן-גוריון היו צועדים עימו את שבעת הקילומטרים שבין גוריון היה צועד מדי-בוקר, התמרד עוזרו של אלון, חיים בראון, ולא הסכים ללכת בי-רגל. השר ועוזרו הגיעו לבסוף לפשרה, ובראון מצטרף אל אלון בשני הקילומטרים האחר-ונים, את השניים הראשונים עושה העוזר במכונית.

על היחסים בין ראש-הממשלה יצחק רבין לבין מתחרהו על התפקיד, שרי-הבי-טחון שמעון פרס, אפשר לע-מוד לפי המאמצים שכל אחד מהם מוכן לעשות למען האחר. השניים מתגוררים באותה סבי-בה ברמת-אביב (שיניהם רכשו את דירותיהם מאחיו של פרס, גילי פרס), ולכן מתראים הרבה בשעות הלילה, להתיי-עציות. אולם בעוד שפרס מי-עולם לא טרחה עצמו לבוא אל רבין, טורח ראש-הממשלה תמיד לבוא אל דירתו של פרס.

שולמית אלוני ממ-שיכה להפתיע, כמו לכל שר, גם לאלוני מגיע נהג צמוד, אשר יוביל אותה במכוניתה הפרטית מסוג פיאט 124. כנהי-גה בחרה אלוני בדני - בנו של האלוף (מיל) צבי ("צבי-קה") זמיר.

העובדה ששולמית אלו-ני היא שר ללא תיק, ואשה, גורמת בעיות לחברי הכנסת שאינם יודעים באיזה הוואר לפנות אליה. בשבוע שעבר, בדיון בחוק זכויות האזרח, קרא לעבר אלוני, שנאמה באר-תה עת, ח"כ כנימין הלוי קריאת-ביניים. אולם הוא לא



מנשק את לילי שרון, אשתו של אריק, בי-מסיבה שנערכה אחרי הצגת-הבכורה של מחזהו החדש של עמוס, כי עוזני מאמין בך. במסיבה השתתף נוסף לאריק, עוד אלוף-מילואים, מתי פלד. מבלי שאיש אירגן זאת מראש, התיישב אריק בקצה הימני של שולחן המסיבה, ופלד בקצה השמאלי.



באותה מסיבה נפגש אריק עם קצין-מילוי-אים נוסף, ח"כ מאיר פעיל. אריק, שפגש באותה מסיבה את פעיל לראשונה, מאז פורסם בעיתונות כי פעיל מתכוון לארגן התנחלות בחווה של אריק, בישר לפעיל: "אני כבר הכינותי לכם טוריות. כדי שתוכלו לעבוד." כשקיסרגו באוזני אריק על השתתפותו בהתנחלות הבלתי-חוקית ליד שכם, הסתמך הוא על התקדים של אורי אבנר, שהפגין בשנתו בדרך למשולש הקטן (הי-ישראלי), ושהשוטרים הרימוהו שם מהכביש. רק שאותי איי-אפשר להרים, הוסיף אריק. "אפילו שישה שוטרים לא יצליחו להרים אותי."

באותה מסיבה נפגש אריק עם קצין-מילוי-אים נוסף, ח"כ מאיר פעיל. אריק, שפגש באותה מסיבה את פעיל לראשונה, מאז פורסם בעיתונות כי פעיל מתכוון לארגן התנחלות בחווה של אריק, בישר לפעיל: "אני כבר הכינותי לכם טוריות. כדי שתוכלו לעבוד." כשקיסרגו באוזני אריק על השתתפותו בהתנחלות הבלתי-חוקית ליד שכם, הסתמך הוא על התקדים של אורי אבנר, שהפגין בשנתו בדרך למשולש הקטן (הי-ישראלי), ושהשוטרים הרימוהו שם מהכביש. רק שאותי איי-אפשר להרים, הוסיף אריק. "אפילו שישה שוטרים לא יצליחו להרים אותי."

ידן אורז סיני מאדור. המאיר-חיים הופתעו לגלות כי פינייה מפנה את האורז מצלחתו לי-צלחת אחרת, ואינו נוגע בו. הסביר מי שהיה דובר צה"ל: "אני לא מסוגל לגעת באורז. בכל פעם שאני אוכל אורז, יש לי הרגשה שאני גוזל את האוכל של ילדים סיניים רע-בים."

צלם-העיתונות הישראלי יצחק כהן, ניראה לאחרונה מסתובב ברחובות ניו-יורק כשר-לראשו כיפה שחורה. לישראלים שפגשו בו, והתעניינו אם הפך ליהודי דתי, התברר כי כהן הפך לצלם של יהודים בניור-יורק, ואלה העמידו לו תנאי-לקבלת הג'וב: שיחבוש כיפה.



מי שהיה אחד הבדרנים הפופולארים בי-יותר בסוף שנות הארבעים בארץ, ויורד אחר-כך לארצות-הברית, חזר לישראל לביקור עם רעייתו וילאנדה (משמאל), וזכה לקבלת-פנים נלהבת מצד הבוהמה של אז. יפה יקוני, אשר רביב כתב לה שירים רבים, ביניהם השלאלגר של אז, שחרחרת, ערכה לכבודו מסיבה במועדון המערב ביפו העתיקה.